

YAĞMUR ELLERİNE YAĞIYOR

Anneler masallar anlatıyor
Hiç büyümeyen çocuklara
Karlı bir günün sabahında
Kırlangıçlar doluyor eve
Kerpiç duvarda siyah beyaz resimler
Çeyiz sandığında göz nuru oyalar danteller
Radyoda memleket türküleri
Sessizce ağlıyorsun

Göğsünün kışlağında bir yavru güvercin
Kurmalı saat gibi atıyor kalbi
Bakışların geçiyor çarşılardan
Kurumuş çeşmeler akmaya başlıyor
Eski evlerde çocuk sesleri
Eskimeyen çamaşırlar tellerde
Sen geçiyorsun yüreğimden
Kuşlardan daha ürkek
Güllerden daha utangaç

Sarı papatyalar arasından geçiyorsun
Eteğinde kırmızı lale desenleri
Yorgun süvariler gibi bakıyor gözlerin
Kirpiklerinde kuşatılmış kaleler
Ağladığını kimsecikler görmüyor
Gelincikler gibi kızarıyor yanakların
Beyaz zambaklar arasından geçiyorsun
Ardın sıra bir ay doğuyor

Yağmuru çağırıyor ellerin
Ellerin bulutlardan beyaz
Yeni açmış zerdali çiçekleri
Yeni filizlenmiş ekinler
Bir dereden su içiyorsun
Sesin yankılanıyor dağlarda
Saçlarında ikindi rüzgârı
Kömür karası bakışların
Bir bohça gibi seriliyor gökyüzü
Yağmur ellerine yağıyor

Mehmet Baş